

NĀMA HATTA

नामहट्ट

Číslo 2
V. ročník

listopad / prosinec 1998

Prabhupāda kathā

Co znamenají knihy

Śrīy Prabhupādy?

Představujeme vám...

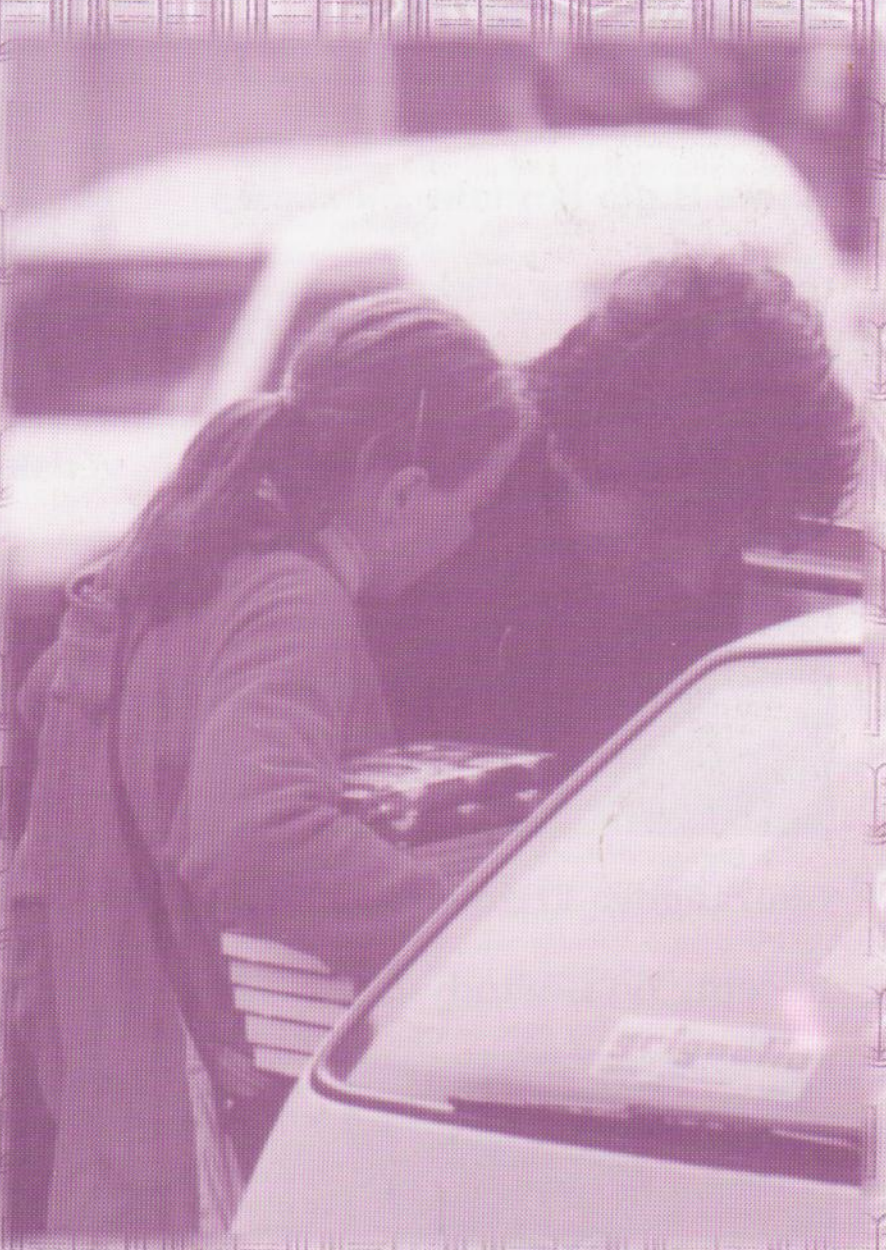
Čas pro Křšnu

Śrī Guru-vandanā

Gaurāṅgova křížovka

Recepty od Góvindy

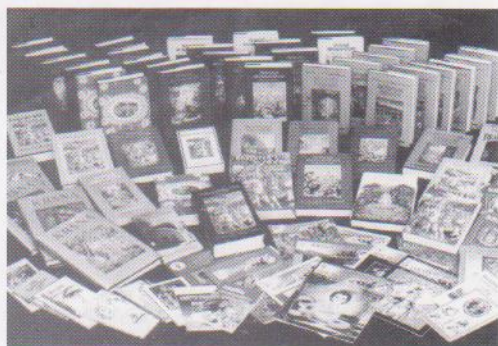
Vaišnavský kalendář

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Křšny

zakladatel-ācārya Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedānta Swamī Prabhupāda

Prabhupāda kathā 4

**6 Co znamenají knihy
Śrīly Prabhupādy?**

Přednáška A.C. Bhaktivaibhavy Swamiho

10 Představujeme vám...

Vegetariánský klub Góvinda na Palmovce

Moje začátky Na hrázi 12

Dharma rūpa dāsa

Nāma Haṭṭa kontakt 13

Čas pro Kršnu 14

Girirāja Swami

**16 Praktická aplikace
védských etických zásad
při řešení krize
životního prostředí**

Trilokātma dāsa

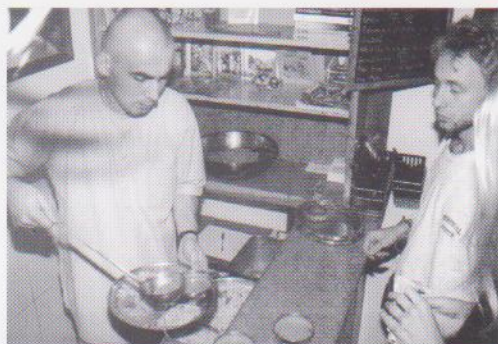
20 ... Kdo je Śrīmatī Tulasī Devī?

21 Śrī Guru-vandanā

Narottama dāsa Ṭhākura

Gaurāṅgova křížovka 22

Recepty od Góvindy 23

24 Vaiṣṇavský kalendář

NĀMA HAṬṬA नामहट्ट

číslo 2
V.ročník
listopad / prosinec 1998

Hare Kṛṣṇa
Nāma Haṭṭa
Časopis
Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
Zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Redakce:

Nāma Haṭṭa
ISKCON
Centrum pro vědská studia
Jílová 290
Praha 5-Zličín
155 21
tel: 02 / 579 503 91

e-mail: iskcon@harekrṣṇa.cz
http://www.harekrṣṇa.cz
http://www.iskcon.net/hkindex/

Zodpovědná redaktorka:

Kṛṣṇavallī devī dāśī

Gratika:

Kṛṣṇavallī devī dāśī

Spolupracovali:

Alalanāth dāsa
bh. Jaroslav Blažek
bhn. Petra Žemličková

Milí čtenáři,

na začátek opět omluvu za zpoždění všem, kteří již netrpělivě čekají na novou „Nāma Haṭṭu“.

Tentokrát je časopis plný knih. Bez knih Śrīly Prabhupādy si mnoho lidí – a nejen těch, kteří žijí v chrámech či doma praktikují *bhakti-yogu* – vůbec nedokáže představit své životy. Bez poznání je život mnohem chudší. A nejen bez poznání. Tyto knihy totiž obsahují nejen transcendentální poznání o oddané službě, o povaze duchovního i materiálního světa, ale také spoustu nektaru Kṛṣṇových jmen, podob, zábav a láskyplných výměn s oddanými. Co jiného může přinést skutečnou úlevu pro duši, která je v tomto světě jako ryba na suchu? Každá dočasná úleva se nakonec stane zdrojem dalších materiálních činností, ale jakmile se vážně pohroužíme do Śrīmad Bhāgavatamu a Bhagavad-gīty, dříve nebo později budeme schopni realizovat transcendentální poznání a vzdát se všech sobeckých tužeb. Ve druhém zpěvu Śrīmad-Bhāgavatamu Mahārāja Parīkṣit říká:

*śṛvataḥ śraddhayā nityam grnataś ca sva-ceṣṭitam
kālena nātīrghena bhagavān viṣate hṛdi*

Bude-li člověk pravidelně naslouchat Śrīmad-Bhāgavatamu a vezme-li jeho námět s naprostou vážností, pak se Osobnost Božství, Śrī Kṛṣṇa, velice rychle zjeví v jeho srdci.

(Śrīmad-Bhāgavatam, 2.8.4)

V předvánoční době všichni spěchají a nakupují spoustu věcí, o kterých si myslí, že přinesou štěstí a radost jim samotným a také jejich blízkým. Milostí Śrīly Prabhupādy mohou dostat také knihy, které skutečně přinesou štěstí jim a každému, kdo s nimi nějak přijde do styku. Životy všech, kdo je uvidí, budou je mít domanebo je dokonce přečtou, se dříve či později změni. Tento předvánoční čas je zvláštní ještě něčím. Je to doba, kdy Kṛṣṇa na kuruovském bitevním poli vyslovil Bhagavad-gītu, aby pomohl Svému příteli Arjunovi překonat iluzi, která ho přemohla před jednou z největších bitev v historii lidstva. A díky Śrīlovi Prabhupādovi ji můžeme dnes číst a překonat tak iluzi, která nás drží v hmotném světě a způsobuje, že si myslíme, že je to příjemné místo a že nakonec najdeme způsob, jak překonat všechny problémy a být šťastní.

V současné době už všichni netrpělivě čekáme, až se v tiskárně podaří překonat technické problémy a konečně uvidíme nové vydání Bhagavad-gīty – takové, jaká je. Spolu s oddanými a přáteli Kṛṣṇy na ni čekají doslova stovky lidí, z nichž někteří nám píší a ptají se, kdy vyjde.

Těším se na vaše dopisy a za Centrum pro vědská studia vám přeji úspěšný nový rok 1999.

Hare Kṛṣṇa

Kṛṣṇavallī devī dāśī

Sanskrt a klíč k výslovnosti

ā, ai, au, e, i, o, ū, ṛ, ṣ jsou v sanskrtské dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; r dlouhé samohláskové ṛ, zjednodušeně vyslovováno jako ri; c se vyslovuje jako č; j se vyslovuje jako dž; ṅ se vyslovuje jako ŋ; y se vyslovuje jako ř; ṣ se vyslovuje jako š

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy dostávají jména Pána Kṛṣṇy nebo Jeho velkých oddaných ve spojení se slovem dāsa (ženy dāśī), což znamená „služebník“. Například jméno Kṛṣṇa dāsa znamená „služebník Kṛṣṇy“.

Prabhupāda kathā

Z knihy Prabhupāda-līlā VIII.
od Satsvarūpy dāse Goswamiho,
vydané v nakladatelství
Gita-Nagari Press, 1982

Zábavy a učení

Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy,
zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy

(pokračování z minulého čísla)

Balavanta: Když Prabhupāda odlétal z letiště, byl jsem odhodlaný zůstat s ním do poslední chvíle. Na cestě po hale mi dal rúži. Doprovázel jsem ho až do letadla. Myslel jsem si: „Budou zde stát na svém místě před Prabhupādovým sedadlem a chránit ho před všemi démony, kteří by ho chtěli rušit.“ Viděl jsem, jak nepatrní byli karmī v porovnání s ním. Myslel jsem si, že se nedám ve své službě rušit. Tak jsem ucpával chodbičku a lidé se kolem mě museli protahovat. Prabhupāda mě pokáral svým pohledem, že bych k lidem neměl být neslušný a rušivý, ale zdvořilý a ohleduplný. A ušiml jsem si, že on byl přesně takový. Dokonce i když jsme šli letištěm, ovládal vědomí lidí, přestože se o to nesnažil. Dělo se to automaticky. Když byl v letadle, seděl velmi pěkně na svém sedadle jako džentlmen, aniž by vytvářel velký rozruch. Z jeho chování jsem se naučil, jak by oddaný měl jít materiálním světem – snažit se nedělat velký rozruch, nezanedbávat postavení ostatních, být uctivý,

nezpůsobovat nikomu mentální úzkost, žít klidně, ale využívat každé příležitosti ke kázání vědomí Kṛṣṇy odpovídajícím způsobem. Mohl jsem vidět, že zde je představitel Boha. Nikdy předtím jsme se s představitelem Boha nesetkali, tak pro nás bylo důležité vidět, jak se chová. To je důležité pro každého. Ale Prabhupāda si zároveň dával pozor, aby reprezentoval Kṛṣṇu správným způsobem, protože ti, kteří v něm nevidí zástupce Boha, k tomu nemohou být nuceni.

Z Atlanty odcestoval Śrīla Prabhupāda do Dallasu, New Yorku, Londýna a Teheránu – na každém místě zůstal jen pár dní. Potom odlétl do Bombaje, Kalkaty a do Māyāpuru na každoroční festival zjevení Pána Caitanyī. Na druhý den připadlo slavnostní otevření chrámu Kṛṣṇy a Balarāma ve Vṛndāvanu a pak se Śrīla Prabhupāda vydal znovu na saṅkīrtanovou oběžnou dráhu kolem světa.

Śrīla Prabhupāda sám o sobě říkal, že už je starý člověk a že potřebuje tři pomocníky, aby se mohl přesunout z místa na místo. Ale ve skuteč-

nosti se pohyboval transcendentálně; jak by to bylo jinak možné? Jeho cesta kolem světa nebyla pouhým přesouváním se po zemi autem nebo letadlem. Takovou světskou cestu může podniknout mnoho obyčejných lidí. Śrīla Prabhupāda, jako čistý oddaný, rozdával všude na svých cestách čistou lásku ke Kṛṣṇovi.

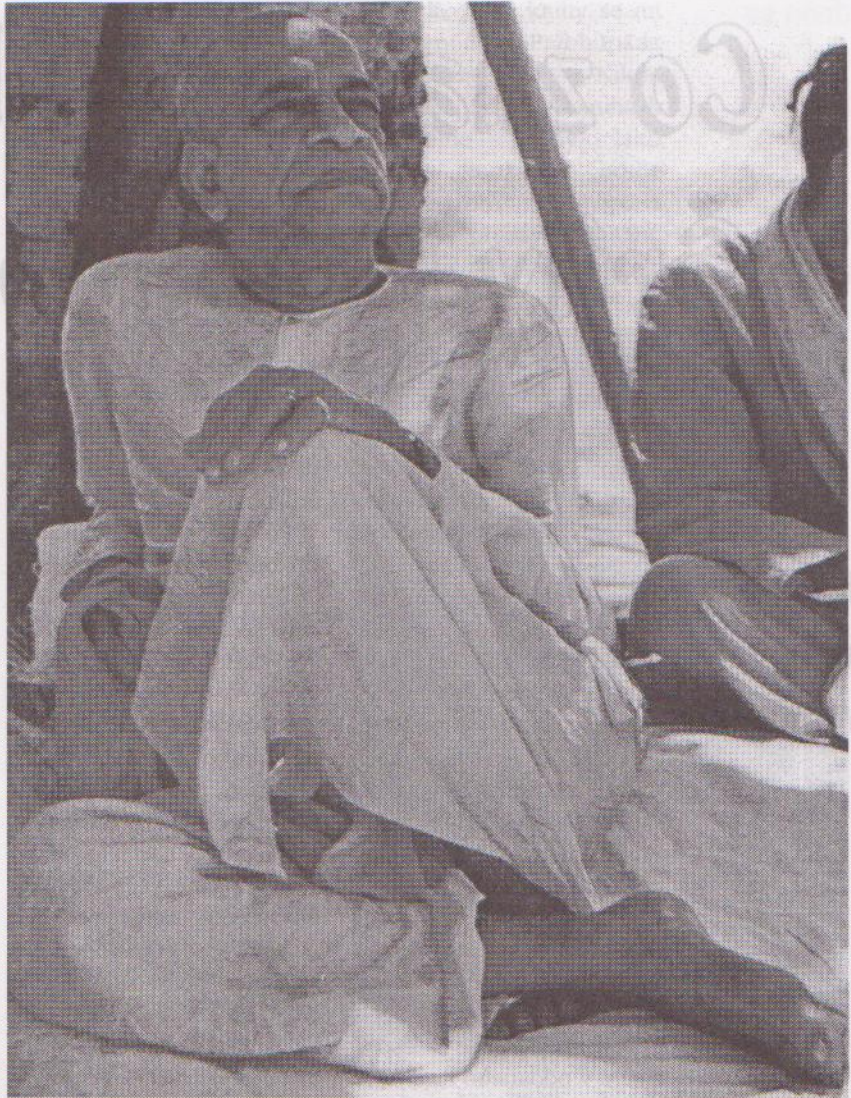
Kṛṣṇadāsa Kavirāja oslavuje v Caitanya-caritāmṛtē Pána Caitanyu Mahāprabhua, za to, že má kṛṣṇa-śakti – plnou moc Kṛṣṇy – protože rozdával lásku ke Kṛṣṇovi po celém světě. Cesty Śrīly Prabhupādy okolo světa podobně ustanovují jeho kṛṣṇa-śakti, protože kamkoliv on a jeho hnutí cestují, tam obyvatelé přijímají kali-kalera-dharmu – metodu čistého náboženství určenou pro lidi věku Kali. Přesvědčovat hříšné lidi v hříšných kulturách, aby přijali čisté vědomí Kṛṣṇy, není něco, co by mohl dělat „starý“ nebo „obyčejný“ člověk.

Śāstry popisují podmíněné duše jako bloudící v materiálním světě, stěhující se z těla do těla. V každém životním druhu trpí zrozením, smrtí, nemocí a stářím. Protože existují mili-

ony tužeb a miliony životních druhů, ve kterých tyto touhy mohou být naplněny, existuje jen malá naděje, že duše svou pout' z těla do těla, život za životem vůbec někdy ukončí. Protože duše – obzvláště v lidském těle – páchá proti vůli Boha mnoho zavrženíhodných činů, musí se *jīva* rodit znovu a znovu, aby trpěla reakcemi za bolestí, které způsobila druhým. To je neměnný, neoblomný zákon přírody. Například za zabití krávy se lidská bytost musí narodit tolikrát, kolik má kráva chlupů na těle, a v každém zrození být zabita. Za spáchání hříchu potratu musí být osoba zabijena v lůně matky život za životem. Takové činy jako zabijení zvířat a antikoncepce jsou v současné době úplně běžné, proto existuje jen malá šance, že se někdo zachrání z opakovaného koloběhu zrození, utrpení a smrti.

Ale kázání Śrīly Prabhupādy mělo sílu osvobodit každou hříšnou bytost z takového opakovaného utrpení, a to je skutečný význam Prabhu-pādova cestování. Aniž by chápali zákony *karmy* nebo moc čistého oddaného osvobodit člověka od *karmy* – lidé mylně pokládali Prabhupādu přinejlepším za zbožného představitele indického náboženství. Kṛṣṇa prohlašuje v *Bhagavad-gītě*: „Vzdej se všech druhů náboženství a odevzdej se jen Mně. Já Tě osvobodím od reakcí za hříšné jednání. Neboj se.“ Ale jedině díky milostivé intervenci čistého oddaného nám Kṛṣṇa promine naše hříchy. A protože většina lidí neusiluje o osvobození, pokud nepřijde čistý oddaný, aby je osvobodil, jsou jejich životy beznadějně.

Jestliže to z vnějšku vypadalo, že Śrīla Prabhupāda trpí stářím a neustálým cestováním – nebo když se sám nazýval „starým mužem“, jenž pro takové drsné cestování není fit, pak bychom to měli vidět jako další známku toho, že Śrīla Prabhupāda podstupoval mnoho odříkání, aby mohl šířit Kṛṣṇovo poselství po celém světě. Ale uvnitř neustále myslel na Kṛṣṇu, a proto nebyl nikdy rozrušen. Pokyn jeho duchovního mistra mu byl v jeho cestování hnacím

motorem.

A jeho cesty nesly bohaté ovoce, takže v roce 1975 už necestoval jako osamocený pionýr, ale jako zakladatel-*ācārya* světového náboženství. Mezinárodní společnost pro vědomí Kṛṣṇy byla více a více oceňována jako hnutí čisté oddané služby Bohu, hnutí dostupné pro lidi všech zemí a náboženství, kteří touží po čistém uctívání a čisté službě Osobnosti Božství.

(pokračování přišle)

Co znamenají knihy Šríly Prabhupády?

**Bhakti-
vaibhava
Swami**

**Kršnúv
dvůr, 30.
listopadu
1990**

Nyní máme náš vánoční maraton. Prabhupáda osobně řekl: „Jestli mě skutečně chcete potěšit, pak rozdávejte moje knihy.“ Protože knihy Šríly Prabhupády opravdu mohou zachránit celý svět. Zvláště nyní je svět ve velice špatném stavu. Naše přesvědčení je – jestliže něco může zachránit světovou situaci, pak jsou to knihy Šríly Prabhupády. Někdy se dokonce přirovnávají k časovaným bombám. Kdokoliv dostane knihu Šríly Prabhupády, uvnitř tiká malá bomba, a když ta bomba vybuchne, pak se ta osoba změní v oddaného Kṛṣṇy. Už se rozdalo mnoho malých bomb, už tikají, ale vánoční maraton je jako – neberte to mylně, je to materiální příklad – během války můžete vidět velká letadla a pak padá jedna bomba za druhou. To znamená vánoční maraton.

Prabhupáda zvláště zavedl tento vánoční maraton, aby se jeho knihy rozdávaly ve velkém, protože toto je nejlepší čas v roce – lidé jsou velice otevření, milostiví, emocionální, sentimentální a většina z nich nakupuje vánoční dárky. Tak jaký lze

darovat lepší dárek než knihy Šríly Prabhupády?

Pokud si pamatujete, dokonce i Ježíš Kristus řekl: „K čemu je, když člověk získá celý svět, ale zároveň ztratí své vlastní věčné já?“ Takže knihy Šríly Prabhupády v sobě nesou sílu transcendentálního poznání, které probouzí podmíněnou duši k seberealizaci. Osoba si začne myslet: „Ano, to je fakt, vlastně jsem věčný. Nikdy jsem nedokázal přijmout, že po smrti je se vším konec. Ale existence pokračuje.“ To je síla knih Šríly Prabhupády – okamžitě po přečtení několika řádek dosáhnete seberealizace, *brahma-bhūtaḥ prasannātmā*. Toto vědomí seberealizace je přirovnáno k tomu, čemu se říká transcendentální úroveň vědomí. A pak se okamžitě vlastní já stane *prasannātmā*; *prasanna* znamená plné štěstí, radost. Okamžitě se staneme radostnými. Když nevíte, kdo jste a že život je věčný, pak je taková existence jen zvířecí existence. Šríla Prabhupáda vždycky dával pěkný příklad – je to jako když je ryba vyhozena z oceánu na břeh – nějakou dobu sebou plácá a pak

zemře. Tak to je materialistický život. Jen se nějakou dobu plácáme, děláme „důležité“ činnosti a pak v jednom okamžiku zemřeme. Velká nevědomost celého světa, moderní, takzvaně pokročilé společnosti, je to, že nikdo neví, kam půjde, co se stane po smrti. Každý si myslí, že nechávat tuto otázku zcela stranou je pokročilé a velice inteligentní. A nikdo neví, nikdo nemá odpověď. To je jednoduchá reakce takzvaně pokročilého člověka.

Ale odpověď je jasně v *Bhagavad-gītě* a všech knihách Šríly Prabhupády. Ve skutečnosti poznání vědomí Kṛṣṇy začíná v bodě: „Co se stane po smrti?“ To je abeceda poznání ve vědomí Kṛṣṇy, o vyšším poznání ani nemluvě. Největší profesor v materiální společnosti, velice vzdělaný, velice inteligentní – a když je jeho poznání v koncích, tam začíná poznání vědomí Kṛṣṇy. Je to tak důležité hnutí. Tak vznešené poznání můžeme nabídnout společnosti – *tamasi mā jyotir gama* – vyjděte z nevědomosti na světlo transcendentálního poznání. Proto se tyto knihy někdy přirovnáva-

jí k budíkům. Protože každý spí v náručí materiální iluze, zapomnění. A sní svůj život: „Jsem doktor Žabák, jsem to a to.“ Každý se nějak ztotožňuje s tělem. Je to jako ve snu nebo v blázninci. Tam můžete vidět Napoleona – sedí velice vážně, vždycky musí mít svou kadeř vlasů... A je tam mnoho lidí, kteří si myslí, že jsou velmi důležití. Stejně jako člověk, který sní, dělá tolik důležitých činností, ale pak ho jeho nejlepší přítel nebo dobrodinec v jednom okamžiku vzbudí: „Probud' se! Probud' se, probud' se!“ On se vzbudí a okamžitě si vzpomene: „Ó, musím jít do továrny, mám svou rodinu.“ Tyto knihy Śrily Prabhupādy jsou tedy jako budíky: trrrr... A efekt je, že lidé se skutečně vzbudí: „Ó ano, vlastně já nejsem toto tělo. Nejsem pan X nabo paní X.“ Všechny tyto tělesné totožnosti jsou dočasné. Tak jako označení, ztotožňování ve snu.

Toto probuzení – transcendentální poznání – bylo v dřívější védské společnosti neboli společnosti ve vědomí Kṛṣṇy zcela běžné. Přijmout *guru*, učitele, bylo samozřejmé. Nyní je to zcela zapomenuto, nikdo nic neví. A místo toho nastupuje úplně ateistická, materialistická, démonská společnost. Když se mladý člověk snaží přijmout duchovního mistra, *guru*, tak zavolají policii nebo najmou únosce, snaží se mu vymýt mozek. Přitom to je nejdůležitější rozhodnutí v lidské existenci a životě.

Všechno je tedy zapomenuto a každý se učí jen jak

udržovat tělo, jak mít nějaký smyslový požitek a pak zemřít jako psi a kočky bez jakékoliv vyšší realizace nebo pochopení života. Śrila Prabhupāda vždycky připomínal profesora Kotovského: „Co myslíte, že se stane po smrti?“ A on odpověděl: „Se vším je konec, Swamiji, všechno skončí.“

Prabhupāda ho potom vždycky citoval: „Takový velký profesor, velice vzdělaný, a neví, nic, myslí si, že po smrti je se vším konec. Jakou má cenu jeho poznání? Se vším jeho poznáním a učnostmi je v okamžiku smrti konec.“ Je tedy velice naléhavé nyní vzdělávat společnost, protože naši političtí vůdci, vůdci společnosti, to zcela zanedbali.

Duchovní život neznamená zanedbávat existenci. To je další hloupý závěr. „Když praktikuji vědomí Kṛṣṇy, musím se vzdát všeho.“ Říká Kṛṣṇa Arjunovi v *Bhagavad-gītě*: „Vzdej se všeho. Jestli Mě chceš skutečně následovat, musíš se vzdát své rodiny?“ Říká mu to? Říká někdo někomu: „Musíte se vzdát své rodiny, musíte se vzdát svého zaměstnání?“ Ne, nikdo – toto neučíme. Proč tedy potom materialističtí lidé docházejí k takovému závěru? Berou takové závěry z nebe. Částečně je to i naše chyba, protože dostatečně nekážeme. Oni potom vyvíjejí různá zvláštní pojetí o tomto hnutí pro vědomí Kṛṣṇy. Každý, kdo si skutečně přečte knihy Śrily Prabhupādy, okamžitě změní svůj názor na tuto společnost pro vědomí Kṛṣṇy.

Mnohokrát jsem potkal na

ulici lidi: „Tyto knihy se mi líbí. Ten Śrila Prabhupāda nespekuluje.“ Nikde v Prabhupādových knihách nenajdeme pojmy jako „snad“, „možná“, „podle mého názoru“. Prabhupāda jen dává, předává poznání. To je rozdíl. Teď můžete

namítnout: „Tolik jiných autorů a knih také dává poznání.“ Jsou si velice jisti tím, o čem píší ve svých knihách. Ale problém je v tom (bez ohledu na to, jak pokročilé může být světské poznání), že v tom jsou vždy nedostatky, vždy je to pokryto chybami, *bhrama*, *pramāda*, *vipralipsā*, *karaṇāpātava*. To znamená, že smysly toho člověka jsou podmíněné, je v iluzi, proto se dopouští chyb. I přes tyto nedokonalosti se stále snaží dávat poznání, proto podvádí. To

Jednou se novinář zeptal Śríly Prabhupády: „Swamiji, jaká je vlastně vaše mise?“ On odpověděl: „Jednoduše vás udělat šťastnými.“

jsou čtyři podmínění podmíněné duše. Prabhupáda řekl: „Nezáleží na tom, jak je člověk nevědomý, vždycky chce učit ostatní.“ Když přijdete na ulici k metaři a zeptáte se ho: „Co si myslíte o politické situaci?“ Okamžitě vyjví svůj názor, své poznání: „Myslím, že by měl zametat ulice.“ Nebo: „Každý by měl zametat ulice.“ To může být jeho poznání, jeho názor.

Ale knihy Śríly Prabhupády jsou zcela jiné, protože to poznání pochází z dokonalého zdroje – od Kṛṣṇy Samotného, a On je dokonalý. A každý, kdo tomu nevěří, musí studovat Prabhupádovy knihy. Pak zjistí, že se neodchylují od přededších vaiṣṇavských *ācāryů*. Madhvācārya vysvětluje: „Kṛṣṇa je dokonalý, absolutní osobnost.“ Rāmānujācārya, Viṣṇusvāmī

Absolutní Osoba? Nejvyšší Osobnost Božství? Všemocný, všedokonalý, bez sebemenší chyby? Je všedobrý? Nemohl tomu věřit. Viděl Kṛṣṇu jako malého pasáčka krav, jak hraje na flétnu. To ho zmátlo a chtěl Kṛṣṇu vyzkoušet. Ukradl Kṛṣṇovi všechny pasáčky a krávy: „Teď uvidíme, jak je tento Kṛṣṇa mocný!“ Kṛṣṇa je známý jako Yogešvara, svrchovaný mystik. Prostě se expandoval do všech krav a pasáček, které Brahmā právě ukradl. To trvalo jeden rok. Kṛṣṇa mezitím šel za Nandou Mahārajem: „Nando Mahārājo, tento rok je velice příznivý. Je to velmi příznivý rok pro svatby, všichni pasáci krav by se měli nyní oženit. Je tu tolik mladých *gopī*, které nejsou vdané – všechny by se měly vdát, je to velice příznivý rok.“ Tímto způsobem se Kṛṣṇa oženil se všemi *gopīmí*. Brahmā nemohl na nic přijít, byl úplně zmatený a padl před Kṛṣṇou na zem: „Prosím, odpusť mi, odpusť mi. Nevěděl jsem.“ A pak Brahmā pronesl ten známý výrok: „Může být mnoho účelných osobností, které prohlašují, že Tě znají, ale pokud se

týká mě, neznám Tě vůbec. Prostě přijímám, že jsi Nejvyšší Osobnost Božství.“ Co tedy pak říci o nás, jaké je naše postavení? Měli bychom se prostě odevzdat lotosovým nohám Pána Brahmy, následovat v jeho stopách. Śríla Prabhupáda dává vznešené poznání vědomí Kṛṣṇy. Jednou se novinář zeptal Śríly Prabhupády: „Swamiji, jaká je vlastně vaše mise?“ On odpověděl: „Jednoduše vás udělat šťastnými.“ Tak působí vědomí Kṛṣṇy. Dělá nás skutečně šťastnými. Není za tím žádný jiný motiv. Toto je jediné hnutí bez jakéhokoliv motivu. Každé jiné hnutí má tolik motivací. „Chci od tebe toto, proto ti dám toto,“ plno motivací. Ale hnutí pro vědomí Kṛṣṇy nemá žádnou motivaci. Prostě získáváte prospěch, to je vše. Caitanya Mahāprabhu je tak milostivý, že rozdává plody vědomí Kṛṣṇy, lásku ke Kṛṣṇovi. Nejvyšší požitek, jaký vůbec můžeme zažít. Věčně, ne jen v tomto životě. Život za životem. Ta radost, ten transcendentální požitek věčně roste.

Dříve musely lidské bytosti tvrdě usilovat, aby dosáhly této lásky ke Kṛṣṇovi. Lidé

a všechny Vědy prohlašují: „Kṛṣṇa je dokonalý.“ Kṛṣṇa se nikdy nedopouští chyb.

Dokonce i Brahmā, stvořitel a první stvořená bytost tohoto vesmíru, si jednou nebyl jist, kdo je Kṛṣṇa: „Je

listopadu
1990

museli praktikovat systém *yogy*, který je tak obtížný – pak možná byli úspěšní, ale možná ne. A museli začít v příštím životě znovu. Caitanya Mahāprabhu jen vzal ten plod lásky ke Kṛṣṇovi a bez jakéhokoliv rozlišování toto ovoce rozhazoval kolem Sebe: „Vezměte si, chyťte.“

Někdy se Caitanya Mahāprabhu podíval na člověka, protože si všiml, že má nějaké pochyby, chytil ho za krk a křičel mu do ucha: „Hare Kṛṣṇa!“ A ten člověk okamžitě vyskočil do vzduchu: „Haribol!“ A běžel do další vesnice. To je hnutí pro vědomí Kṛṣṇy. Člověk nemusí mít žádnou kvalifikaci: „Jen přijměte vědomí Kṛṣṇy, nejvyšší možnou dokona-

lost ve vaší existenci, jen to přijměte.“ „Ale já nemám žádné kvalifikace, nevím, jak se to dělá.“ „Jen zpívejte Hare Kṛṣṇa.“ A pak velice rychle můžeme vidět výsledek.

Tak jako naši nově zasvěcení oddaní. Stále se usmívají, jsou šťastní, mají jasné tváře. Teď běhají za lidmi, přímo na ulici: „Přijměte toto vědomí Kṛṣṇy.“ A jejich životy se mění. Je to nemoc,

nakažlivá nemoc, jako bakterie – jednou se nakazíte a už se toho nikdy nezbavíte. Tato nákaza je koncentrovaná v Prabhupádových knihách – nakažlivé bakterie v Prabhupádových knihách. Každý, kdo je uvidí, je okamžitě nakažen. Každý, kdo se dotkne těchto knih, se

okamžitě nakazí. Když jen otevře knihu, už je s ním konec. Když čte knihu, začne infikovat ostatní, okamžitě. To je naše žádost: „Prosím, vezměte tento maraton velice vážně. V tomto měsíci prosinci se prosím snažte nějak distribuovat Prabhupádovy knihy.“ I když můžete jen jeden den, to je v pořádku, ale zkuste to. Všichni, kdo máte trochu peněz, můžete

koupit celý komplet nebo stovky Prabhupádových knih, vzít si je domů a pak je během příštího roku prodávat různým lidem, které znáte.

Protože tyto knihy se neliší od Kṛṣṇy, zažijete úžasné věci, slibuji vám to. Jen se snažte distribuovat tyto knihy. Když to uděláte, budete skutečně šťastní. Není to materiální činnost, je to rozdávání transcendentálního poznání. Vy budete šťastní a budete mít prospěch, lidem to přinese prospěch a budou šťastní a Kṛṣṇa bude také šťastný.

Udělejme něco podstatného místo vánočního bloumání – dívat se pořád na stromček a pak být velice sentimentální. Obvykle na vánoce dostaneme ponožky nebo nějakou čokoládu. Udělejme něco vážného. Něco inteligentnějšího, než jen kousat zvířata do nohy. Zakousnout se praseti do ocasu. Udělejme něco inteligentnějšího. Něco, co si zasloužíme. Máme právo udělat něco inteligentnějšího.

Hare Kṛṣṇa

Dříve museli lidé tvrdě usilovat, aby dosáhli této lásky ke Kṛṣṇovi. Museli praktikovat systém *yogy*, který je velice obtížný – pak možná byli úspěšní, ale možná ne. A museli začít v příštím životě znovu.

Představujeme vám... Vegetariánský klub GÓVINDA

Na hrázi 5, Praha 8

Tudy projdete...

Můžete si přitom vyhlédnout místo u některého stolu či na jednom ze dvou pódíí, kde se sedí na podložkách na zemi jako v Indii. Najednou se v klubu může posadit asi čtyřicet až padesát lidí.

Pokud přijdete v době, kdy sem z celého okolí přicházejí lidé na oběd, můžete si během krátkého čekání prohlédnout tradiční indické obrazy. Pocházejí z oblasti Radžastánu, jsou malovány na hedvábí a znázorňují Vrndávan a zábavy Rádhy a Kršny.

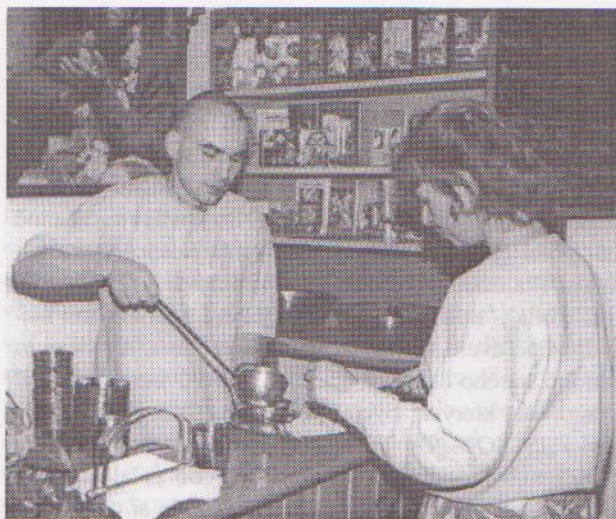
A kdy je otevřeno?

Pondělí – pátek
12:00 – 18:00

Tudy přijdete...

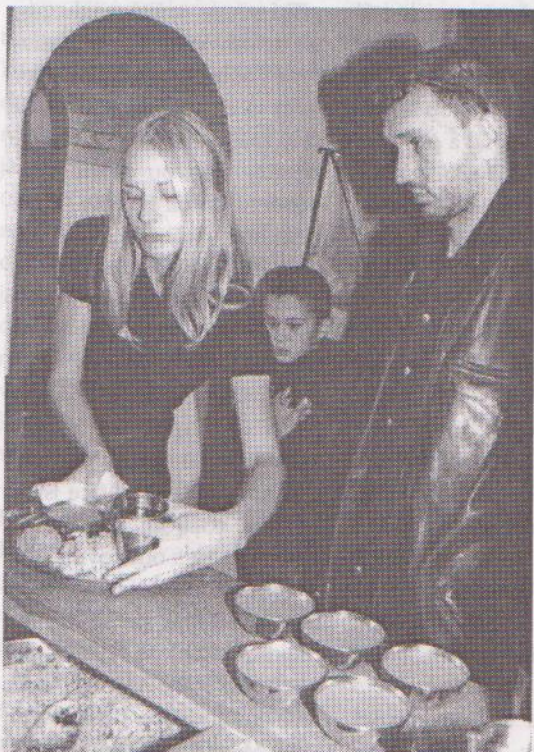
Dharma-rúpa dása, Samba dása a Alalanátha dása se tu posadili jen pro fotografa, normálně nakupují, zařizují, uklízí, myjí nádobí a vaří, takže je potkáte spíše uvnitř.

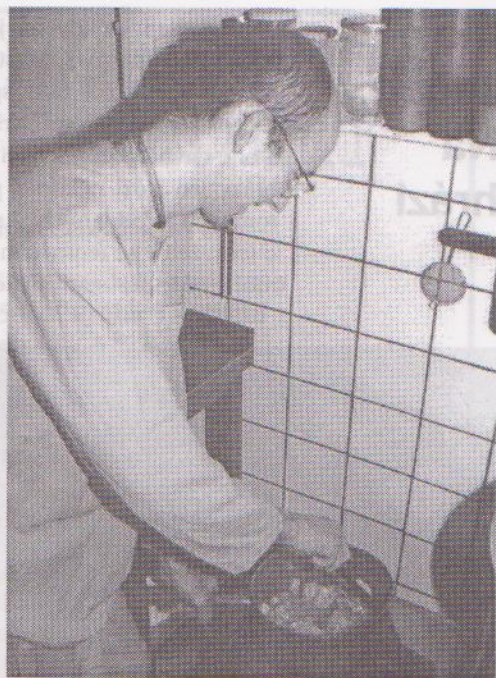

Zde si vyberete...

V klubu Góvinda dostanete jídlo nejen pro tělo, ale i pro duši. Můžete si tu pořídit knihy Šríly Prabhupády, časopis Náma Hatta či kazety nebo CD s hudbou. A mimo toho také kuchařku a koření pro vaše domácí vaření a balíčky se sladkostmi.

... u Góvindy chutná malým i velkým, starým i mladým, hladovým i mlsným...

Zde se vše připravuje...

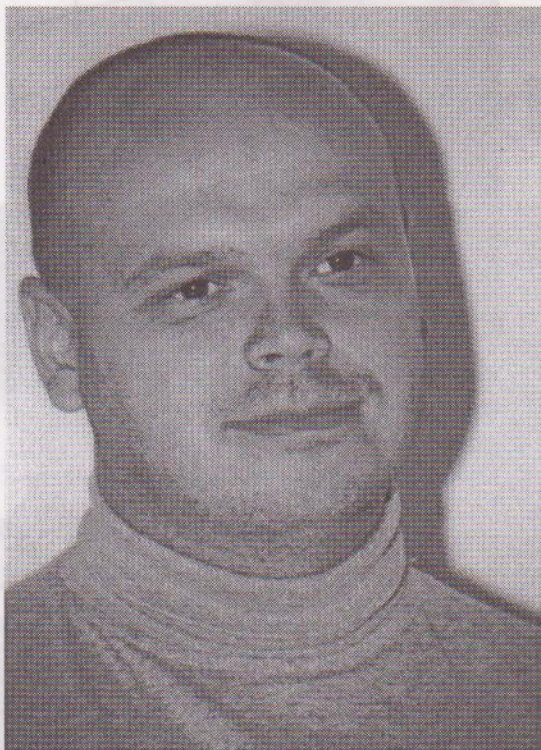
Pro potěšení Kršny každý den vaří oddaní sabdží, rýži, dál (luštěninovou polévku), salát, čatný a něco sladkého nebo smaženého na zub. Jak už mnoho hostů i oddaných zjistilo, Alalanáth dása je velice dobrý kuchař, takže...

Moje začátky Na hrázi

Když jsem někdy na jaře roku 1991 poprvé navštívil nynější restauraci naší společnosti pro vědomí Kršny v oné slavné libeňské ulici Na hrázi, jen stěží někdo z přítomných oddaných snil o tom, že by se tento kamlík mohl jednou stát místem,

Dharma Rúpa dása

kam se denně ženou doslova stovky lidí, aby ochutnali vyšší chuť vědomí Kršny v jeho nejsladší a nejpřirozenější podobě – v podobě prasádam – neboli jídla s láskou vařeného a nabízeného Kršnovi. A ten, kdo si to uměl představit ze všeho nejméně, jsem byl samozřejmě především já. Oblečen do černého trička, černé košile, černých jeans, černé bundy, černého klobouku a snad i černých ponožek a bot (podle mého tehdejšího mínění ten nejlep-

ší způsob, jak otevřeně vyjádřit postoj k mým, po dobu dvaceti let nabývaným, životním zkušenostem), jsem omámený nově objevenou filozofií Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády, kterého můj přítel Igor Glombica (nyní Jaya Tita dása) důvěrně nazýval „Šríla“, zaklepal na velké dřevěné dveře v přízemí jednoho starého libeňského domu, na kterých byla jmenovka „ISCKON“. Tenkrát jsem ještě nebyl doopravdy rozhodnut, jestli se přidám, či nikoliv. Co jsem ale najisto věděl, bylo to, že tahle filozofie dříve či později změní můj život a že se chci sejit s oddanými a mluvit s nimi o tom, jak věci fungují. Bylo to vzrušující. Po krátkém čekání se otevřely dveře a v nich stál hubený mladík vyšší postavy v jakémsi oranžovém hábitu. Měl bosé nohy a holou hlavu. Doširoka se usmál a pronesl: „Hare Kršna“. „Dodododobry den“, zakoktal jsem, unešen tím vším. Nahlédl jsem dovnitř a viděl jakýsi zvláštní mumraj. „Prej tady máte náký sezení“, prohodil jsem. „Jo, ale jdeš pozdě“, odvětil nepříteli vstřícně. Vzal jsem to osobně (jako koneckonců všechno tenkrát) a zklamaně se chystal k odchodu říka: „Tak já přijdu příští tejdén.“ Hned na to se onen mladík nadechl a pronesl hlasem již mnohem přívětivějším: „Zrovna začíná hostina, takže pojd' dál.“ Bojácně jsem vstoupil, zul si boty, prošel okolo sprchy, skrze kuchyni a vstoupil do ne příliš velké místnosti, která byla plná lidí. Někteří byli oblečeni do tradičního indického oděvu, ale

většinou tam byli samí „normální lidi“ nejrůznějšího vzezření a věku. Byl jsem ohromen. Všichni seděli na zemi a před sebou měli malý papírový tácek a lžičku z umělé hmoty. Po chvilce začal mně známý mladík společně s dalšími zaplňovat talíře nejrozmanitějšími pochutinami nejrůznějších barev. A pak se to stalo. Poprvé jsem ochutnal prasádam. Ten pocit nikdy nezapomenu. Okamžitě jsem sám pro sebe začal hodnotit situaci neustále si opakuji: „To je dobrý, sakra, to je dobrý.“ Přidavky nebraly konce a skončily až tehdy až mé tělo projevilo svůj hmotný, omezený limit. Když jsem se vracel domů poloprázdňným metrem věděl jsem, že příští středu určitě přijdu zas, už jenom kvůli tomu „ztraceně dobrému jídlu“. Taky jsem se už nemohl dočkat, až celý zážitek popíšu svému na stejnou vlnovou délku nalaďnému příteli Igorovi. Když jsem tak činil, Igor na mě obdivně civěl, blaženě se zubil a neustále opakoval: „Jasně, to ti věřím, to musí bejt fakt skvělý, jasně.....“ Další středu jsme už exkurzi podnikli společně, pak znovu a znovu a znovu a zhruba za dva měsíce jsme se oba rozhodli odejít do chrámu a žít s oddanými.

Nynější restaurace připomínala tenkrát proslulý krámk „Matchless Gifts“ na newyorské 2. Avenue, kde Šríla Prabhupada odstartoval svou Mezinárodní společnost pro vědomí Kršny. Z ulice bylo možno vidět výkladní skříň, v ní nejrůznější kouzelné předměty jako knihy,

vonné tyčinky, sošky, zvukové nosiče, ba i oblečení. Na dveřích byl nalepený plakát Šríly Prabhupády. To všechno zvalo kolemjdoucí k návštěvě tohoto nevšedního místa. Když jste vstoupili, okamžitě na vás dýchla atmosféra daleké Indie. Všude voněly vonné tyčinky, prodavač byl oblečen do tradičního oranžového roucha, a když jste projevíli zájem, sedl si s vámi do křesla a ochotně diskutoval o čemkoli, co se týkalo duchovního života. Vzadu za obchůdkem byla malá chrámová místnost, kuchyně a sociální zařízení. Vedle obchůdku jste mohli nahlédnout do skromně zařízeného pokoje, kde oddaní bydleli.

Prvotní nápad ohledně restaurace měl ve skutečnosti Rādhā-Ramana dāsa. Jednoho dne přišel s nápadem, aby se náš malý krámkem změnil na jakési malé vegetariánské občerstvení, kam lidé chodí nejenom jíst, ale také se duchovně vzdělávat. Sehnali jsme tedy pár stolů, umístili je do chrámové místnosti, na roh naší ulice jsme umístili velký poutač zvoucí všechny k návštěvě právě otevřeného vegetariánského občerstvení – a děj se vůle Boží. Rādhā-Ramana dāsa rozdělil úkoly. Bhakta Láďa (nyní Lakṣmīvān dāsa) se měl starat o vaření, já o obsluhu a Rādhā-Raman o organizaci.

Tak se také stalo. Prvním hostem, který přišel asi deset minut po otevření, nebyl nikdo jiný než slavný milovník Indie a zvláště indického jídla, samotný Jirka Mazánek. Byl velice spokojen a hned

nám oznámil, že zítra přijde zas. Byli jsme nadšeni. Ale naše nadšení netrvalo příliš dlouho, protože toho dne přišli už jen tři lidé. Každopádně toto byl první a historický pokus o Hare Kršna restauraci v Čechách. Naše snažení trvalo ještě asi tři dni a přineslo stejný výsledek jako v den první, a tak jsme pochopili, že by bylo asi nutné celou věc jaksi „zprofesionalizovat“.

A v tomto okamžiku mé působení Na hrázi skončilo, takže další historii „hráze“ už nemohu rozebírat. Nějakou dobu jsem působil na farmě Kršnúv dvůr a mezitím oddaní v čele s bhaktou Karlem Dlouhým vybudovali skutečný vegetariánský klub. Vím jen tolik že hned po otevření nově zrekonstruované restaurace nastal ohromný zájem o Kršnovo prasádam. Tak ohromný, že bylo nutné zprovoznit novou a větší restauraci v Soukenické ulici. Díky nezměrnému nadšení bhakty Karla Dlouhého a mnoha dalších oddaných se tak stalo a v současné době obě restaurace zdařile spolupracují ve službě Šrílovi Prabhupádovi a ke spokojenosti všech příchozích, z nichž někteří už si svůj život bez každodenní návštěvy Govindy neumí ani představit.

Transcendentální rozdávání prasádam *kí jay!* Šríla Prabhupáda *kí jay!* Hare Kršna!

Dharma Rūpa dāsa se v současné době stará o chod vegetariánského klubu Góvinda v Praze na Palmovce.

NĀMA HAṬṬA KONTAKT

Středočeský kraj

ISKCON – NH, Jílová 290
155 21 Praha 5 – Zličín
Tel: 02 / 579 503 91

Západočeský kraj

NH centrum Šyāmānanda dās
Lazy 161, 354 91 **Lázně Kynžvart**
Tel: 0601 264 548

Jan Přecechtěl
Jablonského 7, 301 45 **Plzeň.**
Tel: 019 / 745 60 40.

NH centrum Petr Tulačka
(Kṛṣṇa-nāyaka dās)
345 35 **Postřekov** 260.

Východočeský kraj

NH centrum Petr Semerák
Bílá 1962, 547 01 **Náchod**
Tel: 0441 / 421 498.

Morava

NH centrum Petr Nedbal (Muni Priya dāsa)
Netušilova 9, 796 01 **Prostějov.**
Tel: 0508 / 26 984.

NH centrum Jaroslav Bonk
Dlouhá 109, 736 01 **Havířov.**

Další Nāma-haṭṭa programy:

Kadaň a Chomutov – informace ISKCON Praha

Hradec Králové – informace ISKCON Praha
Trutnov – informace ISKCON Praha
nebo NH centrum Náchod

Ústí nad Orlicí – František Radvan,
Žampach 17, 561 70 Písečná – informace
NH centrum Náchod

Ostrava – Vrázova 5, Ostrava – Vítkovice
programy každý čtvrtek od 18:00

Čas pro Kršnu

Čas... „Jsem čas, velký ničitel světů,“ říká Pán Kršna, „a přišel jsem, abych zničil všechny lidi.“ (*Bhagavad-gītā* 11.32)

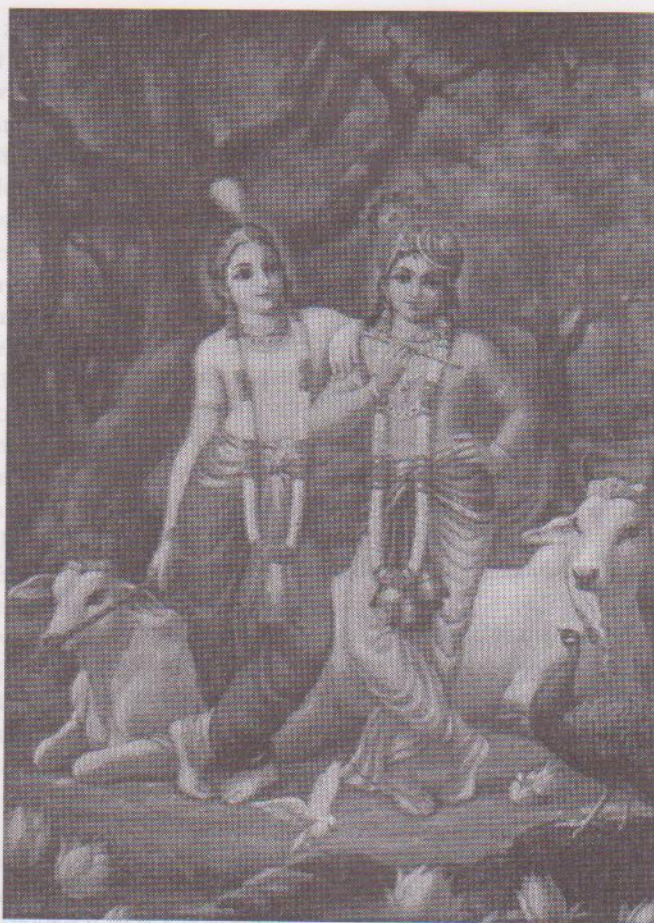
Mocný časový faktor představuje Nejvyšší Osobnost Božství. Prostřednictvím času se projevuje vůle Pána.

Čas má pro každého z nás nezměrnou důležitost, neboť délku našeho života tvoří čas. Jak nakládáme se svým časem, tak nakládáme se svým životem.

Když jednou Śrīla Prabhupāda hovořil v Bombaji s jedním obchodníkem, citoval verš od Cānakyi Paṇḍita: „V okamžiku smrti člověk nemůže koupit ani okamžik života, ani za všechno bohatství světa.“ Čas je cenný a musí se s ním nakládat opatrně. „Měli bychom tedy využít každého okamžiku pro největší zisk,“ pokračoval Śrīla Prabhupāda. „Veškerý čas zaměstnaný ve vědomí Kršny bude v účetní knize vašeho života ziskem, zatímco veškerý čas zaměstnaný v materiálních činnostech je ztráta. Pokud chceme největší zisk v životě, musíme využít každý okamžik ve vědomí Kršny.“

Co je největší zisk? Pán Kršna říká: *yam labdhvā cāparam lābham manyate nādhikam tataḥ* – „Když člověk skutečně dojde k dokonalosti vědomí Kršny, zrealizuje, že neexistuje vyšší zisk.“ (*Bhagavad-gītā* 6.22)

Ve využívání našeho času – našeho života – bychom měli dávat největší přednost svrchované příčině, Kršnovi. „Věci, na kterých záleží nejví-

ce, by nikdy neměly být na milost toho, na čem záleží méně.“ (Goethe)

Na čem by mohlo záležet více, než na vědomí Kršny? Trpíme opakovaným rozením, umíráním, nemocemi a stářím. Po tolika životech jsme došli do vzácné lidské životní podoby, která je nejcennější přínos pro osvobození od utrpení hmotné existence. Lidská inteligence je zvláště určená k realizaci Boha a permanentnímu vyřešení životních problémů. Ten, kdo nevyužije této cenné možnosti k tomu nejlepšímu účelu – pro vědomí Kršny – je největší lakomec a pošetilec.

Když plánujeme svůj den, týden a život, měli bychom nejprve vyčlenit čas pro nejdůležitější činnosti: diskotování a rozšiřování poselství Boha ve společnosti čistých oddaných. „Každým východem a západem slunce se zkracuje život každého, kromě toho, kdo tráví svůj čas v rozhovorech o všedobré Osobnosti Božství.“ (*Śrīmad-Bhāgavatam* 2.3.17) Pokud nejprve vyčleníme čas pro nejdůležitější věci, budeme ty méně důležité věci brát ze správné perspektivy.

Jeden učitel jednou přinesl do třídy plně studentů velkou sklenici se širokým hrdlem. Naplnil ji kameny

Girirāja Swami

a zeptal se studentů: „Je ta sklenice plná?“

Studenti odpověděli: „Ano.“

Vyučující pak nasypal do sklenice malé oblázky, které vyplnily mezery mezi kameny. Zeptal se znovu: „Je ta sklenice nyní plná?“

Tentokrát byli studenti trochu moudřejší, tak zůstali zticha.

Učitel pak nasypal mezi oblázky písek a zeptal se: „Je nyní sklenice plná?“

Studenti znovu zůstali potichu. Učitel pak nalil vodu až po hrdlo. Nyní byla sklenice plná.

Jaké je z toho poučení? Když nejprve dáme velké kameny, zůstane místo pro malé kamínky, po nich ještě zůstane místo na písek a po písku ještě na vodu. Když naplníme svůj plán nejprve nejdůležitějšími činnostmi, činnostmi vědomí Kṛṣṇy, vždycky budeme mít dost času na méně důležité činnosti, pokud budeme chtít. Ale pokud zaplníme svůj čas nejprve méně důležitými činnostmi – kamínky, pískem a vodou – nezbyde místo na nejdůležitější činnosti, velké kameny. Plánujme tedy své dny a týdny tak, aby zahrnovaly čas na zpívání Hare Kṛṣṇa, poslouchání Kṛṣṇovy slávy a sloužení Kṛṣṇovým oddaným. Pak bude náš život zcela úspěšný.

Člověk může uvažovat: „Jak najdu čas pro Kṛṣṇu, když mám tolik jiných závazků?“ Podívejme se, jak to dělal velký oddaný král Mahārāja Ambarīṣa. Ačkoliv byl vládcem celého světa,

zasvětil svůj čas Kṛṣṇovi a milostí Pána jeho království a dynastie vzkvétaly.

Král Ambarīṣa zaměstnal svoji mysl u lotosových nohou Pána Kṛṣṇy, svá slova popisováním transcendentálních vlastností Pána, své ruce vytíráním chrámu Pána, své uši nasloucháním o činnostech Pána, své oči díváním se na podobu Pána, svým tělem se dotýkal oddaných Pána, své nosní dírkou zaměstnal čicháním vůně květin obětovaných Pánu, svůj jazyk ochutnáváním lístků *tulasī* obětovaných Pánu, své nohy putováním na poutní místa a do chrámů Pána, svou hlavu klaněním se Pánu a své touhy ve vykonávání mise Pána. Mahārāja Ambarīṣa skutečně zaměstnal všechny své smysly v oddané službě a různých činnostech spojených s Pánem. Ve vykonávání svých předepsaných povinností jako král Mahārāja Ambarīṣa vždy obětoval výsledky svých královských činností Nejvyšší Osobnosti Božství, Kṛṣṇovi, který je poživa-telem všeho. Přijímal rady od oddaných a tak vládl planetě zemi bez potíží.

Śrīmad-Bhāgavatam
9.4.18–21

Mahārāja Ambarīṣa dělal všechno bez obtíží, milostí Pána.

Potřebujeme pouze důvěru (*śraddhā*):

‘śraddhā’-śabde – viśvāsa kahe sudṛḍha niścaya kṛṣṇe bhakti kaile sarva-

karma kṛta haya

„Vykonáváním transcendentální láskyplné služby Kṛṣṇovi člověk automaticky vykonává všechny vedlejší činnosti. Toto přesvědčení, pevná víra, příznivá pro vykonávání oddané služby, se nazývá *śraddhā*.“ (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya 22.62*)

Nyní jsme milostí Śrīly Prabhupādy přišli do styku s hnutím pro vědomí Kṛṣṇy a dostali jsme příležitost realizovat největší zisk v životě. Můžeme poslouchat o Prabhupādovi, následovat jeho pokyny a sloužit jeho misi. Pán Kṛṣṇa Sám prohlašuje: *mad-bhaktapūjābhadhikā* – „Zaměstnat se ve službě Mému oddanému je ještě prospěšnější než snažit se sloužit Mi přímo.“ (*Śrīmad-Bhāgavatam 11.19.21*)

Začněme tedy nyní – zpíváním Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare / Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare následujícíe Śrīlu Prabhupādu a jeho oddané.

Nyní... Nyní je čas.

Gīrīrāja Swami je GBC v Bombaji, na Mauriciu, ve Španělsku, Portugalsku, Jižní Africe a několika dalších místech.

Praktická aplikace vědeckých etických zásad při řešení krize
Ve využití našeho času – našeho života – bychom měli dávat prioritu nejvyšší příčině, Kṛšnovi.

Praktická aplikace vědeckých etických zásad při řešení krize životního prostředí

Trilokátma dása

Mnoho inteligentních lidí, kteří sledují celosvětovou krizi životního prostředí – což také úzce souvisí s problémem konzumního způsobu života – dochází k závěru, že v konečném smyslu jde o krizi duchovní, která vyžaduje duchovní řešení. Část tohoto problému tkví v naší moderní vědecké kosmologii, která je mechanistická a redukcionistická. Moderní věda dává jen velmi malý prostor pro pojmy duše a Boha – zkoumá především hmotu a její přeměny a to vede k etice extravagantní konzumace. Vědecká filozofie se ale zaměřuje na vědomí a jeho přeměny – důsledkem toho je etika střídmosti, která se místo na vykořisťování hmoty soustřeďuje na kultivaci vědomí. Vědecká filozofie dává člověku mocné prostředky pro dosažení vyšší úrovně nehmotného uspokojení. Dochází tak ke značnému snížení nároků na spotřebu – tímto způsobem je možné omezit neustále se rozvíjející globální industrializaci, která se právě významně podílí na současné krizi životního prostředí. Vědecká etická zásada ahimsy neboli nenásilí klade velký důraz na bezmasou stravu, která již sama o sobě může do značné míry vyřešit mnoho stávajících problémů, počínaje kyselými dešti až po znečištění podzemních zdrojů vody. Způsob života podle vědeckých ekologických zásad je životem ve vesnicích a městech, které si trvale udržitelným způsobem

zajišťují většinu svých ekonomických potřeb lokálně. Jde o svět jednoduchého žití a hlubokého myšlení. Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny se snaží realizovat nejrůznější prvky vědecké ekologie v rámci svých čtyřiceti zemědělských komunit, které se nacházejí na pěti kontinentech.

Když jsem poprvé dostal do rukou program této konference zjistil jsem, že je zaměřena na velmi závažná témata a problémy, které jsou již popsány v starobylé vědecké literatuře. Jelikož jsem členem Centra pro vědecká studia, organizační jednotky Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny, která se mj. zabývá překladem a vydáváním nejdůležitějších vědeckých písem jako je Bhagavad-gíta a Šrímad Bhágvátam, využil jsem příležitosti seznámit vás s řešením těchto problémů z pohledu starobylé vědecké filozofie.

Jednou z oblastí, která nejvíce trápí dnešní společnost, je současný stav životního prostředí a péče o něj. V posledních letech se na toto téma konalo množství seminářů, konferencí a vrcholných setkání, kterých se zúčastňují vědci, politici, ekologičtí aktivisté a náboženští představitelé. Je zajímavé, že stále více si všichni začínají uvědomovat, že skutečným hlavním problémem není přelidnění v rozvojovém světě, ale nadměrná spotřeba obzvláště v ekonomicky rozvinutých zemích

a v menší míře také rozvojových zemích. Ze strany politiků je řešení těchto problémů prakticky nemožné, neboť nemohou lidem předložit program, který by skutečně řešil krizi životního prostředí. Ze strany voličů by totiž byla zapotřebí taková oběť, že by pravděpodobně volili proti kterékoliv straně, která by jim sdělila, co všechno skutečné řešení vyžaduje. Z toho důvodu nejsou a nemohou být současné návrhy dostatečné a důsledné. Někteří vědci se obrací na náboženské představitele s vědomím, že náboženství je jediná možná síla, která je v tomto světě schopná vyvolat změny hodnot, které jsou nezbytné k omezení destruktivní tendence lidské společnosti k nadměrné výrobě a nadměrné konzumaci.

Již v roce 1990 na Celosvětovém fóru duchovních a parlamentárních vůdců, které bylo pořádáno v Moskvě, podepsalo 32 vědců společnou deklaraci odvolávající se na světová náboženství, aby využila svého značného vlivu v zájmu zachování životního prostředí. Vědci prohlásili, že lidstvo se dopouští „zločinu proti stvoření.“ Také uvedli: „Krise životního prostředí vyžaduje radikální změny ne pouze ve veřejné politice, ale také v individuálních návycích. Z historických záznamů je jasné, že náboženství kázání, příklad a vedení jsou schopné dosáhnout takové změny.“

Je zajímavé, že věda, v níž převládají současné materialistické předpoklady a pro níž je příroda pouhým předmětem, který je třeba si podmanit, ovládnout a vykořisťovat, věda, která je proti slovu „stvoření“ obecně zaujatá – právě tato věda přebírá náboženskou terminologii ve chvílích, kdy její řešení nestačí anebo naopak vyvolává další a mnohem palčivější problémy.

Souvislost mezi materialistickým pojetím vesmíru a materialistickým způsobem života byla vyjádřena již před několika tisíci lety v Bhagavad-gítě. Gíta popisuje materialistické filozofy takto: „Říkají, že tento svět je neskutečný, že nemá žádný základ a že není ovládnán žádným Bohem.“ Co praktického z toho plyne pro lidi, kteří žijí ve světě, kterému dominuje tento názor popírající existenci Boha a duše? Gíta uvádí: „Jsou přesvědčeni, že uspokojovat smysly je prvořadá nezbytnost lidské civilizace. Úzkost, kterou tak až do konce svého života zažívají, je nezměrná.“ Takoví lidé, jak uvádí Gíta jsou „poutáni sítí stovek a tisíců žádostí a posedlí chůčem a hněvem.“

Není snad právě taková naše dnešní situace? Nejsme snad každý den bombardováni zprávami z rádia, televize, novin, časopisů, filmů a počítačů, které se nás všechny snaží ještě více zaplést do stovek a tisíců tužeb, které lze jedinečně uspokojit konzumováním

nejrůznějších produktů vyrobených naším stále se rozrůstajícím průmyslem? Gíta nás varuje, že lidé jako jsme my se „věnují hrozným činnostem, které nikomu nepřinášejí žádný prospěch a jsou pouze určeny ke zničení světa.“ Neničíme snad postupně tento svět tím, že znečišťujeme jeho ovzduší, vodu a půdu a nepřivádíme snad k záhubě stovky životních druhů?

Ještě ve středověku lidé předpokládali, že lidský život má božský význam a určení. Hmotný pokrok ve společnosti byl podřízen duchovním hodnotám. Zemědělský systém ve středověkých vesnických komunitách v Evropě byl směřován k místní soběstačnosti. Půda, lesy, pastviny a vodní zdroje byly zdravě obhospodařovány a jejich využití bylo pečlivě řízeno vesnickou radou nebo staršími. Přirozená rovnováha byla zachována. V období renesance, „osvěcencové době“ se postupně vytrácelo pochopení, že vesmír a celá příroda jsou řízeny božskou vůlí a stále více pronikaly teorie, že vesmír je chladným, neosobním místem, řízeným matematicky vyjádřenými fyzikálními zákony. Odtud také pochází redukcionismus – snaha zredukovat vesmír včetně všech lidských zkušeností na měřitelný a předpověditelný stav vyjádřený reakcí hmoty (subatomických částí) a hmotné síly (elektromagnetické a gravitační). Tato stále více se prosazující

materialistická filozofie vedla ke zničující civilizaci založené na maximálním vykořisťování hmoty. Důsledky takového přístupu vidíme na současném stavu životního prostředí. Výše zmíněná fakta nenavrhují návrat do středověku. Pouze upozorňují na důsledky ztráty přirozené úcty k přírodě jako Božím stvoření.

Chceme-li formulovat etiku životního prostředí, měli bychom nejprve pochopit, co naše životní prostředí skutečně je. Vědy potvrzují, že tato hmotná příroda je úplný a dokonale vybavený celek, božská energie, která emanuje z transcendentálního Boha, jenž je přítomný v této přírodě a který je sám úplný a dokonalý. Dále nás poučují, že všechny vědomé živé bytosti, které obydľují hmotnou přírodu, mají přijímat pouze ty nezbytné věci, které jim byly vyhrazeny jako jejich podíl. Existuje mnoho vědeckých důkazů, které se shodují s mnoha aspekty tohoto pohledu na svět. Rozsáhlá vědecká literatura nabízí nejen řešení dílčích problémů, jako je například řešení krize životního prostředí, ale zprostředkovává také rozhodující pohled na realitu a postavení lidské bytosti ve vesmíru. Existují určité vědecké zásady, které různými způsoby přispívají k ustanovení životaschopné etiky životního prostředí. První z nich je „*athāto brahma-jijñāsa*“. To je úvodní mantra *Vedāntra-sūtry* a znamená,

Trilokātma
dāsa tento
příspěvek
přednesl na
konferenci
Člověk na
přelomu
tisíciletí
Pohled
na
Bohu

**Chceme-li
formulovat
etiku život-
ního pro-
středí, měli
bychom
nejprve
pochopit,
co naše
životní pro-
středí sku-
tečně je.**

k rozumné
úrovni ek-
nomickeho
rozvoje
a společ-
nosti, která
nezařazuje
ekosystém.

Praktická aplikace vědeckých etických zásad při řešení krize

V každém případě zásada brahma-jijñāsa podporuje etiku umírněnosti, která přispívá k rozumné úrovni ekonomického rozvoje a spotřeby, která tolik nezatěžuje ekosystém.

že smyslem lidského života je kultivace vědomí, včetně kultivace láskyplného vztahu mezi individuálním vědomím a svrchovaným vědomím. Védský systém klade důraz na studium a rozvíjení vědomí místo na studium a rozvíjení hmoty. Hmota není ignorována, ale je na ní pohlíženo v souvislosti se svrchovaným vědomím. V každém případě zásada *brahma-jijñāsa* podporuje etiku umírněnosti, která přispívá k rozumné úrovni ekonomického rozvoje a spotřeby, která tolik nezatěžuje ekosystém. *Vedānta-sūtra* také říká *ānandamayo 'bhyāsat* - je pro nás přirozené být šťastní. Rozvíjením vědomí vhodnými způsoby můžeme dosáhnout nehmotného uspokojení a to také podporuje etiku umírněnosti. *Bhagavad-gíta* prohlašuje *param dr̥stvā nivartate* získá-li člověk vyšší chuť rozvinutého duchovního vědomí, přirozeně se vzdá nadměrného hmotného uspokojování. Tak lze dosáhnout právě rovnováhy.

Védská zásada *ahimsā* neboli nenásilí má zde také své uplatnění. Slovu nenásilí lze rozumět mnoha různými způsoby. Povzbuzovat například lidi, aby zasvětili své životy neomezené hmotné výrobě a spotřebě, lze považovat za určitý druh násilí vůči duchovní povaze člověka - myslím, že se jen stačí rozhlédnout kolem sebe, abychom viděli výsledky takového násilí. Zásadu *ahimsā* lze apliko-

vat i na samotnou planetu Zemi. Nedávno jsme mohli slyšet o principu Gaia - což je představa, že planeta Země je v určitém smyslu organizmus. Tento princip byl již dávno rozpoznán ve védské filozofii. Neměli bychom se proto dopouštět násilí vůči naší planetě nadměrným zamořováním jejího ovzduší, půdy a vody.

Nenásilí se vztahuje i na ostatní živé bytosti. Přijmeme-li védskou filozofii *ahimsā* nebudeme již dále lovit určité životní druhy až do jejich úplného vymření. Zdůrazňuji, že také zabíjení zvířat pro vlastní obživu - obzvláště zvířat, která jsou chována na farmách připomínajících továrny a zabíjena na obrovských mechanizovaných jatkách - je v současném světě jednou z věcí, která působí na životní prostředí možná nejničivěji. Pro orientaci několik statistických údajů. Půda určená pro chov hovězích dobytka určeného pro masný průmysl by mohla uživit 30 x více obyvatel uspokojených vegetariánskou dietou a mlékem krav. Masný průmysl spotřebuje téměř 50% pitné vody a zároveň se řadí k největším znečišťovatelům vody. Chemikálie používané při pěstování obilí v moderním průmyslovém zemědělství pro výkrm dobytka způsobují zasolení půdy, těžká technika erozi a další problémy snižující úrodnost půdy. Mocné nadnárodní společnosti se významně podílí na ničení deštných pralesů pro vytvá-

ření pastvin a polí nutných k chovu dobytka určeného na jatka. Védská filozofie nabízí vegetariánskou dietu jako velmi praktické a zároveň jednoduché řešení výše zmíněných problémů.

Můžeme tedy vidět, že védská filozofie v mnoha ohledech podporuje etiku ochrany životního prostředí. Podobnou podporu lze nalézt i v učení ostatních náboženských tradic. Uvěst tuto moudrost do praxe je ale již složitější. V mnoha oblastech zájmu etiky, můžeme zaujmout objektivní stanovisko. Mluvíme-li ale o krizi životního prostředí, zjišťujeme, že se na ní my všichni přímo podílíme - je tedy pro nás obtížné mluvit o etice životního prostředí, aniž bychom si nepřipadali pokrytečtí. To v nás musí vyvolat pocit pokory a také pocit, že i byť jen sebenepatrnější kroky, které směřují ke skutečnému řešení - což musí být řešení duchovní - je třeba uvítat a ocenit.

Alan Durning, dlouholetý badatel ve World Watch Institute, napsal: „Bylo by naprosto naivní věřit, že celé lidstvo z nenadání zakusí morální procitnutí, vzdá se chamtivosti, závisti a lakoty. Nanejvýš lze doufat, že se postupně rozšíří okruh těch, kdo dobrovolně žijí jednoduchým způsobem života.“

V této souvislosti bych se rád krátce zmínil o tom, že nejznámější propagátor védské literatury na Západě Šríla Prabhupáda během svého života založil několik

zemědělských komunit právě ze specifického důvodu, aby demonstroval tento dobrovolný jednoduchý způsob života. Od okamžiku jeho odchodu z tohoto světa v roce 1977 počet takovýchto komunit vzrostl na čtyřicet – nacházejí se na pěti světadílech, na místech počínaje oblastí deštných pralesů v Brazílii až po stepi v Rusku. Obyvatelé těchto komunit propagují jednoduchý život s vědomím Boha a v harmonii s přírodou. Tato místa slouží zároveň jako centra duchovní kultury poskytující nemateriální uspokojení – alternativu pro vyřešení krize životního prostředí. Jedna taková zemědělská

usedlost existuje také u nás. Je to Ekologická farma Krišnúv dvůr, ležící mezi Benešovem a Vlašimí u obce Chotýšany. Všichni zájemci mají možnost tuto farmu navštívit, zvláště v neděli, kdy je možné také vyslechnout přednášku z Bhagavad-gíty a zúčastnit se vegetariánské hostiny.

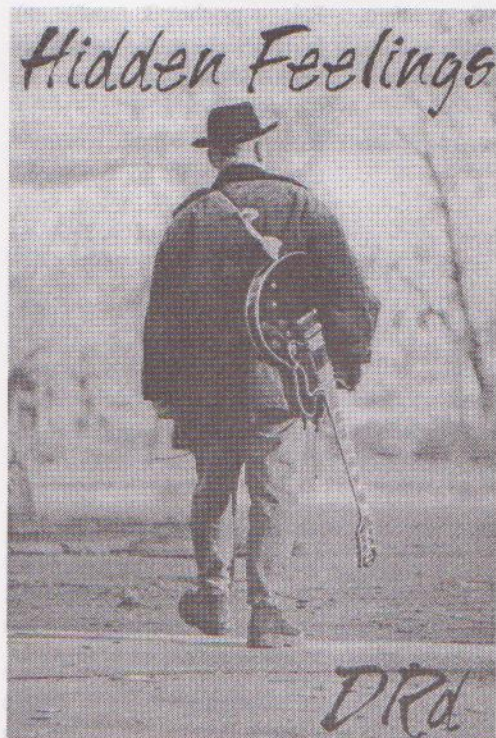
Pokud vše shrneme, pak z hlediska vědeckých zásad jsou pro celkové vyřešení krize životního prostředí nezbytné následující body: (1) ekonomický systém založený na vesnicích a malých městech s důrazem na místní výrobu a soběstačnost, (2) náboženství, které přesahuje hranice dogma

a rituálu a je skutečným zdrojem nehmotného uspokojení prostřednictvím praktikování meditace, jógy, atd.,

(3) úcta ke všem projevům života – pohled na tyto bytosti jako na vědomé duše jako jsme my, (4) vegetariánská strava, která je šetrná vůči životnímu prostředí.

Takové řešení, zvláště v současné době, kdy přední světoví ekonomové začínají pochybovat o použitelnosti západního modelu pro celý svět a otevřeně prohlašují, že nemají recept na řešení nových globálních neduhů, přinese požadovaný výsledek.

Trilokātma dāsa tento příspěvek přednesl na konferenci Člověk na přelomu tisíciletí: Pohled z obou stran, která se konala 3. – 5. září 1998 na filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci

Nová kazeta:

Dharma rúpa dása **Hidden Feelings**

Příjemná kytarová muzika
s lehce devocionálními texty

hudba: Dharma rúpa dása
texty: Jatila deví dásí

Kontakt:

Dharma rúpa dása

tel: 0603-50 67 73

Góvinda
Na hrázi 5
180 00 Praha 8

Kazetu si můžete objednat také
na adrese redakce na dobírku.

Kdo je Śrīmatī Tulasī Devī?

Śrīmatī Tulasī Devī je expanzí Śrīmatī Vṛnda-devī, gopī z Vṛndāvanu, která se stará o detaily zábav Rādhya a Kṛṣṇy. Vṛnda Devī zařizuje vṛndāvanskou lilu – zábavy Rādhya a Kṛṣṇy. Rozhoduje, které květiny budou kvést, kteří ptáci budou zpívat, kterou píseň, jaké vánky budou vát, které jídlo se bude podávat, které hry se budou hrát, jaké hudební nástroje budou hrát...

Pán Kṛṣṇa a Śrīmatī Rādhārāṇī Vṛndě Devī určili její roli královny Vṛndāvanu. Vṛnda Devī je jako hlavní režisér nebo choreograf vṛndāvanské lily a její papoušci jsou její komunikační služba. Neustále sídlí ve Vṛndāvanu, pohroužená v lásce k Rādhě a Kṛṣṇovi. Velice touží zařadit Jejich setkání a tato činnost jí přináší největší radost.

20

Ze své milosti se Vṛnda Devī zjevila v tomto hmotném světě jako rostlina, Tulasī Devī, a tak nám dává příležitost sloužit jí a prosit ji o největší požehnání – lásku ke Kṛṣṇovi a výsadu oddané služby.

Tilak a korálky z tulasī

Padma Purána popisuje, jak by si měl člověk zdobit tělo tilakem a korálky: „Lidé, kteří si dají na krk korálky z tulasī, kteří si značí dvanáct míst na těle jako chrám Višnu Višnuovými symboly (čtyři předměty, které drží Pán Višnu v rukách – lasturu, kyj, disk a lotosový květ) a kteří mají na čelech *viṣṇu-tilaka*, bychom měli považovat za oddané Pána Višnu v tomto světě. Jejich přítomnost očišťuje svět a místo, kde setrvávají, se stává stejně dobrým jako Vaikuntha.“

Sloužení stromům jako je tulasī

Následující úryvek ze Skanda Purány opěvuje keř tulasī: „Klaním se v hluboké úctě keř tulasī, který může okamžitě odstranit velké množství hříšných činností. Pouhým pohledem na tento keř může být člověk osvobozen ode všech strastí a nemocí. Pouhou poklonou a zalitím keřku tulasī se může zbavit strachu, že bude poslán před Jama-rádžův soud (Jamarádža je král smrti, který trestá hříšné). Když někdo zasadí keř tulasī, stane se z něj oddaný Pána Kṛṣṇy, a obětuje-li lístky tulasī s oddaností lotosovým

nohám Kṛṣṇy, jeho láska k Bohu se vyvine v plné míře.“

Ve Skanda Puráně se o tulasī dále říká: „Tulasī je příznivá po všech stránkách. Pouhý pohled, pouhý dotyk, pouhé vzpo-mínání, pouhé modlení se k ní, pouhé nasouchání o ní či pouhé zasazení keře přinese vždy příznivou budoucnost. Každý, kdo přijde výše zmíněnými způsoby s keřem tulasī do styku, žije věčně ve světě Vaikunthy.“

(Nektar oddanosti)

Otázka: Jak je možné, že Tulasī-devī je čistá oddaná, když je to rostlina?

Prabhupāda: To nemů-žeš pochopit ve svém nečistém stavu. Musíš se prostě očistit. Pak to pochopíš. (směje se) Jako lékař, může pochopit jiného lékaře, jak na tom je. Co může pochopit laik? Když se zeptáš: „Jak můžu rozumět tomuto lékaři?“ Jak bys mohl rozumět? Ty nejsi lékař. Staň se lékařem a pak pochopíš, jaký je on lékař. Takže když se staneš oddaným, pochopíš, jaká oddaná je Tulasī. Dokud nejsi oddaný, nemů-žeš to chápat. Neočekávej to. Proto musí-me přijmout autoritu. To je začátek. *Śāstra* říká: „Tulasī je největší oddaná Kṛṣṇy.“ Musíme to přijmout, to je vše. Autorita. Jak to, že je tak velká oddaná, to pochopíš, až se staneš oddaným. Musíš se dostat na tu úroveň; pak to pochopíš, do té doby ne.

Narottama dāsa Ṭhākura Śrī Guru-vandanā

Uctívání Śrī Gurua

(z *Prema-bhakti-candriky*)

- (1) *śrī-guru-carāṇa-padma, kevala-bhakati-sadma,
bando mui sāvadhāna mate
jāhāra prasāde bhāi, e bhava toriyā jāi,
kṛṣṇa-prāpti hoy jāhā ha'te*
- (2) *guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya,
ār nā koriho mane āśā
śrī-guru-carāṇe rati, ei se uttama-gati,
je prasāde pūre sarva āśā*
- (3) *cakhu-dān dilo jei, janme janme prabhu sei,
divya-jñān hṛde prakāśito
prema-bhakti jāhā hoite, avidyā vināśa jāte,
vede gāy jāhāra carito*
- (4) *śrī-guru karuṇā-sindhu, adhama janāra bandhu,
lokanāth lokera jīvana
hā hā prabhu koro doyā, deho more pada-chāyā,
ebe jaśa ghuṣuk tribhuvana*

1) Lotosové nohy našeho duchovního mistra jsou jedinou cestou jak můžeme dosáhnout čisté oddané služby. Klaním se jeho lotosovým nohám s velkou úctou. Jeho milostí lze překročit oceán hmotného utrpení a obdržet milost Kṛṣṇy.

2) Mým jediným přáním je mít vědomí očištěno slovy vycházejícími z jeho lotosových úst. Připoutanost k jeho lotosovým nohám je dokonalost, která plní všechny touhy.

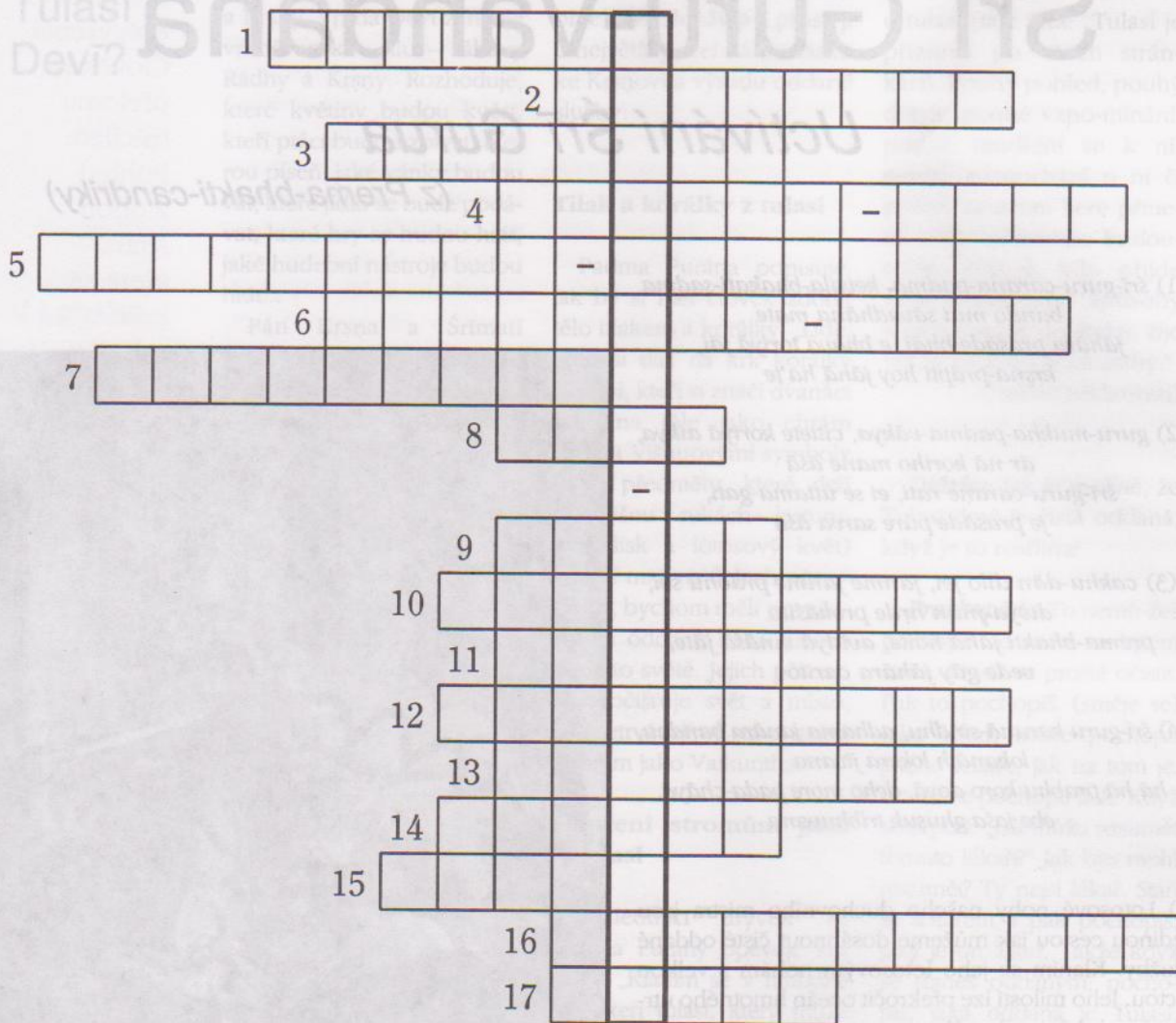
3) Otevírá mé zaslepené oči a naplňuje mé srdce transcendentálním poznáním. Je mým pánem zrození za zrozením. Z něho emanuje extatická *prema*; on ničí nevědomost. Védská písmna opěvují jeho charakter.

4) Náš duchovní mistr je oceán milosti, přítel ubohých a pán a učitel oddaných. Ó pane! Buďte ke mně milostivý. Poskytněte mi stín svých lotosových nohou. Vaše sláva se šíří po všech třech světech.

Gaurāṅgova křížovka

1. Absolutní Pravda, zvláště neosobní aspekt Absolutního.

2. Starší bratr Pána Kṛṣṇy a Jeho první úplná expanze.

3. Nejvyšší Pán, který oplývá všemi vznešenými vlastnostmi.

4. Spojení s Nejvyšším Pánem prostřednictvím oddané služby.

5. 1. Věda o oddané službě Pánu; 2. Náboženské zásady dané Pánem.

6. Rozhovor mezi Nejvyšším Pánem Śrī Kṛṣṇou a Jeho oddaným Arjunou, kde Pán Kṛṣṇa vysvětluje oddanou službu jako prostředek i cíl duchovního života.

7. Student žijící v celibátu a pod ochranou duchovního učitele.

8. Kṛṣṇovy přítelkyně, pasačky krav; Jeho nejodevzdanější a nejdůvěrnější oddané.

9. Oddaná služba formou sloužení Pánu.

10. Polárka; duchovní planeta v tomto vesmíru, které vládne Dhruva Mahārāja.

11. Inkarnace Nejvyššího Pána. Oklamal ateisty a zastavil tak zneužívání Véd.

12. Nejvyšší planeta tohoto vesmíru; jejím vládcem je polobůh Brahmā.

13. 1. Člen třídy kněží a intelektuálů;

2. První vědecký společenský řád.

14. Oddaný Nejvyššího Pána.

15. 1. Smyslový požitek;

2. Jídlo, které nebylo obětováno Pánu.

16. 1. Studentský život v celibátu;

2. První duchovní stav v systému *varnāśramy*.

17. Disk, zbraň Nejvyššího Pána.

Řešení minulé křížovky:

Māyāpur-śaṣī, Pán Caitanya – září-cí měsíc Māyāpuru, rozptylující temnou nevědomost tohoto světa.

Sabdží z cizrny a brambor

1 1 brambor (oloupaných a nakrájených na kostky)
 2 dl cizrny
 3 pl ghí nebo oleje
 1 čl hořčičného semínka
 1 čl kmínu
 1 čl koriandru
 1/2 čl fenyklu
 1/2 čl pepře
 2 čl bílého máku nebo ořísků
 1/2 čl zázvoru
 špetka čili
 4 pl kokosu
 2 pl hladké mouky
 4 dl jogurtu nebo smetany
 2 čl soli
 petrželová nat'

Cizrnu předem namočte (nejlépe přes noc). Ve vodě ji uvařte doměkka, pokud máte možnost, použijte tlakový hrnc. Když je cizrna skoro měkká, dejte uvařit brambory. Mezitím připravte koření a omáčku. Kmín, koriandr, fenykl, pepř a mák nebo oříšky opatrně nasucho opražte (nejlépe každé koření zvlášť) a rozemelte. Pak lehce opražte kokos, na ghí nebo na oleji osmažte hořčičné semínko, přidejte jogurt nebo smetanu, ve které jste rozmíchali mouku, čili a zázvor, ostatní koření a kokos, a nechte přejít varem. Smíchejte s bramborami a cizrnou, osolte a přidejte nasekanou petrželovou nebo koriandrovou nat'.

Salát z hlávkového zelí

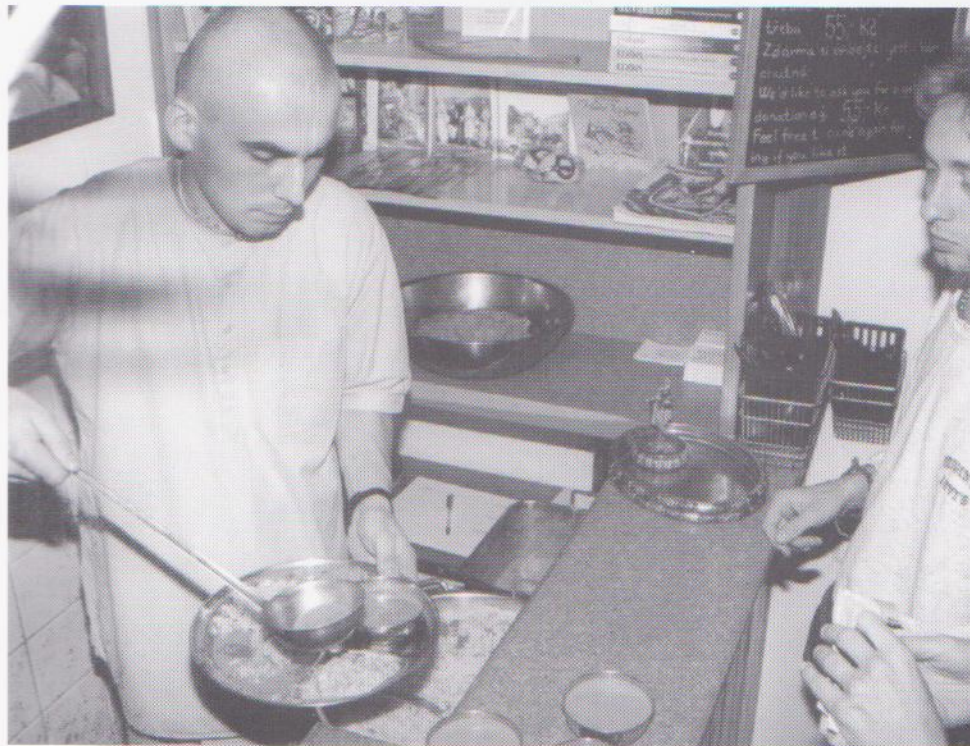
1/4 větší hlávky
 nebo 1 malá hlávka zelí
 1 čl soli

1 pl cukru
 šťáva z 1 1/2 citronu
 2 pl oleje (nejlépe olivový)
 špetka zázvoru
 1 pl zeleného koření (bazalka, saturejka, oregano...)

Zelí umyjte a nastrouhejte

4 hrušky
 hrst vlašských ořechů

Dejte vařit vodu s cukrem. Hrušky umyjte, rozčtvřte a vykrojte jádra. Nakrájejte je na malé kousky a přidejte do vařící vody. Mezitím v hrnci

na hrubém struhadle (bez košťálu). V malé misce rozmíchejte citronovou šťávu, cukr, sůl, olej a koření. Vše vmíchejte do nastrouhaného zelí.

Obměny: Můžete přidat vypeckované olivy nebo nakrájená rajčata.

Hrušková halva s vlašskými ořechy

3 dl hrubé krupice
 150 g másla
 4 dl cukru
 1 l vody

se silnějším dnem pražte na másle krupici a ořechy. Často míchejte, aby byla krupice stejnoměrně opražená. Když má zlatohnědou barvu, sundejte ji z plamene a opatrně ji zalijte vařící vodou s cukrem a hruškami. Dobře rozmíchejte a na malém plameni vařte pod pokličkou ještě několik minut, dokud nebudou všechna zrníčka krupice průsvitná a nafouknutá.

Všechno obětujte Kršnovi.

VAŘÍME PRO KRŠNU

RECEPTY OD GÓVINDY

pl = polévková lžíce
 čl = čajová lžička

Vaiṣṇavský kalendář 1998

Listopad

- 1.11. Ne Dvādaśi přerušení půstu 6:52 – 10:08
3.11. Út Bhugarbha Gosvāmi, odchod; Kāśivāra Paṇḍit, odchod; Tulsī Śaḷagrām Vivāha (svatba); Nimbārkācārya, příchod; konec Čaturmāsya
14.11. So Uṭpanna Ekādaśi, půst od obilovin a luštěnin; Narahari Sarkar, odchod
15.11. Ne Dvādaśi, přerušení půstu 7:15 – 10:16; Kaliya Kṛṣṇa, odchod
16.11. Po Sarānga Thākura, odchod
30.11. Po Mokṣadā Ekādaśi, půst od obilovin a luštěnin

Prosinec

- 1.12. Út Travodaśi, přerušení půstu 7:39 – 10:27
6.12. Ne **Śrīla Bhaktisiddhanta Sarasvatī**, odchod, půst do poledne
14.12. Po Saphala Ekādaśi, půst od obilovin a luštěnin; Devānanda Paṇḍit, odchod
15.12. Út Dvādaśi, přerušení půstu 7:54 – 10:36
16.12. St Maheśa Paṇḍit, odchod; Uddharana Datta, odchod
19.12. So Locana dās Thākura, příchod; Jīva Gosvāmi, odchod; Jagadīśa Paṇḍit, odchod
29.12. Út Putradā Ekādaśi, půst od obilovin a luštěnin
30.12. St Dvādaśi, přerušení půstu 8:01 – 10:44; Jagadīśa Paṇḍit, příchod

Leden 1999

- 6.1. St Gopāl Bhaṭṭa Gosvāmi, příchod; Rāmacandra Kavi, odchod
7.1. Čt Jayadeva Gosvāmi Kavi, odchod
9.1. So Locana dās Thākura, odchod
13.1. St Śat-tila Ekādaśi, půst od obilovin a luštěnin
14.1. Čt Dvādaśi, přerušení půstu 7:57 – 10:46